

Sütő Gábor*

Kik miatt vesztegel az ország?

– 2014

DÓZSA GYÖRGY ÉVE LEGYEN,
NE IDEGEN JELKÉPÉ! –

– 5/4. rész –

A Jobbik és a Munkáspárt joggal utasítja vissza a szélsőséges minősítést, bár nincs rá különösebb szükségük, hogy reagáljanak e vádaskodásra, mivel politikájuk önmagáért beszél. A magyar érdekek és értékek, a munkavállalók jogainak védelme, közüzemi szolgáltatások árának csökkentése, munkához való jog, közmunka, adósságlafon, bankadó, közvagyon gyarapítása, stb. az ő jelszavaikban, programjaikban szerepel. Ezek egy részét a Fidesz is átvette. Egyes céljaik tehát nem állnak ellentétben. Hangsúly esik a **hosszú időn át tanúsított következetességükre is**, ami önmagában cáfolja a szélsőség vádját. Fogalmazási, időzítési melléfogásaik akadnak, de láthatólag mentesek a korrupciótól, s nem ragadtatták magukat embertelen cselekedetekre, mint a baloldal mostanában feltűnt harsánykodó pártocskáit.

Talán nem is tudatosult eléggé e pártokban, hogy hatalmas előnnyel rendelkeznek: jóval szélesebb tömegeket szólíthatnak meg, mint az LMP, DK, vagy akár a nagyobb pártok: a Jobbik főként a nemzeti érzelmű magyarságot, a Munkáspárt főleg a dolgozó rétegeket, és szócsöve lehet szakszervezeteknek is. **Elvben tehát nagy a potenciális társadalmi bázisuk**, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy a magukat baloldalinak feltűntető, de a tőke védelmezőjévé felcsapott pártok és szaporodó pártocskák egészséges nézeteket valló tagságának nem jelentéktelen része csendben, de szemben áll az elidegenedett pártvezetések politikájával, s nem kizárható, hogy hajlandó más pártokra szavazni.

Akármerre közelítjük meg a kérdést, megerősödik a vélemény, és ez meg is fogalmazható, nem azok a szélsőségesek, akikről ezt hazudják, hanem **akik** másokat annak minősítenek.

Ha mindkét pártot országunk javát szolgáló érzelmek vezérik, az ideológiai különbségeket fenntartva, de nem előtérbe helyezve, képesek lehetnek egymással, és a Fidesz-KDNP-vel együttműködni, amire már volt is példa. S ha képesek rá, kötelesek is megtenni még a választási kampány során. Ne egymástól, hanem az ellenzékétől vonjanak el szavazatokat. Ez nem egyik-köjűk, hanem valamennyiükön múlik. A magyar érdekek és értékek védelme a pártérdekekhez viszonyítva felsőbbrendű cél, sürgetően igényli a népi-nemzeti erőket képviselő pártok bekerülését az Országgyűlésbe, ezért ennek alá kell rendelni mindent.

A Jobbik helyzetének szilárdítása és a Munkáspárt bejuttatása az Országgyűlésbe ahhoz is szükséges, hogy a Fidesz-KDNP-ben létező helyes irányzatokat segítsék. Legyenek a Fidesz-KDNP (akár kéretlen) szövetségesei. **Ezért ne a szélsőségesnek beállított kijelentésekre, hanem az alattomos és állandóságos magyarellenes tettekre figyeljünk, amelyekkel szemben a szélsőséges bírálattal is enyhe.**

Az ellenségévé vált ellenzék

Az idegen tőke kieroszakolja a nemzetközi jogot semmibe vevő, világhatalomra törő USA-nak, illetve a népirtó Izraelnek és diaszpóráinak istenítését, s a hatalmi posztok átjártzását képviselő részére, olyan honfitársainknak, akik kényszerből, anyagi előnyök reményében, vagy nemzetellenes beállítottságuknál fogva közreműködnek. **Az ellenzék döntő szerepet játszott abban, hogy Magyarország ma zsidó ország képét mutatja, ahol már a magyar szó kiejtése is kódolt antiszemitizmusnak minősül.** Példázza ezt az MSZP brüsszeli képviselőinek idegen ihletésű hazaárulása, nemzetellenessége, a kormány törekvéseinek kifejezett szabotálása. Az ellenzék itthon és külföldön erkölcsileg is próbálja ellehetetleníteni a kormányt, az országot. E folyamatok nem függetleníthetőek a pártok vezetőitől, tagságaiktól azonban függetlenítenünk kell. Mégis, e pártok esetében, a tagságot sem lehet eleve felmenteni. Létezik-e beszédesebb szélsőség, mint hogy az MSZP, ismét külföldi kampányfőnököt szerződött? Ráadásul nem egy hagyományos parlamenti demokráciából, hanem a nemzetközi jogot, az ENSZ határozatokat semmibe vevő Izraelből. Értetlenül állunk az előtt, hogy az MSZP tagsága eltűr maga felett ilyen vezetést.

Az ellenzék által képviselt neoliberalizmus meghonosított és támogat mindent, ami nem magyar és nem természetes. Rosszhiszeműség rejlik a megjártzott jóhiszeműség mögött. Liberalizmusa képmutatás, mert messze nem mindenben liberális; a tőke szabad mozgásában igen, de az eszmék szabad áramlásában nem. A hírközlő eszközök birtokában erőszakosan

terjesztett idegen gyökerű hadjárata kiforgatja az embert mindenéből. A Népszabadság, különösen a Népszava és az ATV „Egyenes beszéd” és „Ujságíróklub” c. műsorai, a Heti Hetes, stb. nem csak politikailag, **emberileg** is folyamatosan támadják a kormányt, elsősorban Orbán Vikort. Ragalmazástól, hazugságtól sem riadnak vissza, akárcsak a Nyugaton futtatott Heller Ágnes, akinek az a filozófiája, hogy hazaérkezve gerincesen elismeri, nem azt mondta, amit mondott. A miniszterelnök senkivel nem perel, de őt bármely állampolgár perelheti, mivel ő szolgálatot teljesít. Becsületére legyen mondván, tartja is hozzá magát. Akad viszont népszavazás újságíró, aki a rovatát mindig ezzel fejezi be: „Ceterum censeo, Orbánnak mennie kell”, de alig-alig módosítva ezt harsogják a többiek is. Még Orbán Viktor meggyilkolását is „tematizálják”. Nevetségessé próbálták tenni az árvízi védekezésben játszott szerepét. De ha nem tette volna, akkor azért bírálták volna. Ha azt látnák, hogy százaz lábbal kel át a Dunán, elkezdene kiabálni: *Nézzétek, nem tud úszni!* Altaluk készített szobrának megcsúfolása felbujtás erőszakra, sokak szerint gyilkosságra, amivel Bajnai és társai feltették az i-re a pontot. Mindent kifogásolnak, elleneznek, szabotálnak, gátolják a haladást, akadályozzák a nemzeti összefogást. **Már nem ellenzéként, hanem ellenségeként lépnek fel. S mert az ország-ra sincsenek tekintettel, nemcsak a kormány, hanem a magyar megújulás ellenségei is. Méltatlanok rá, hogy helyet foglaljanak az Országgyűlésben.**

Önmaguk ellen frontot nyitó kormánypártok

A Fidesz-KDNP szavazótáborának megmaradását bizonyító közvélemény-kutatások, békemenetek mutatják, a tömegek értik, hogy végre mögé lehet állni egyes kormányzati intézkedéseknek, amelyek ugyan nem elégitik ki óhajaikat, de **szociális szempontból valamivel kedvezőbbek, és érzékelhetően magyarább indíttatásúak**, mint az MSZP-SZDSZ koalíciótól láttunk, és utódjaiktól elvárhatunk.

A Fidesz-KDNP tekintetében kívánatos lenne, hogy ne csak az MSZP-SZDSZ-hez viszonyítva nevezhetnék kedvezőbbnek és magyarábbnak. Talán soha nem érte annyi bírálat Magyarországot, mint az elmúlt években. Ez tagadhatatlanul jelent pozitívumot is, hiszen bizonyítja, a kormány saját útján próbál haladni, nem simul bele az EU elvtelenségébe. A mondvacsinált terrorizmus elleni háborúban azonban sajnálatos szerepet vállal: **hadseregünk alig van, de katonáink tíz helyen viselnek hadat a világban, idegen országokban még idegenebb érdekekért.** Látni kell azonban, hogy a külföldi bírálatok nagy részét maga az ellenzék rendelte, sőt szervezte meg (A Tavarex-jelentés összeállításában az MSZP-s Göncz Kinga és Tabajdi Csaba vett részt, ahogy képviselőtársuk elkottyintotta) nem kis részben feltehetőleg a magyarellenes zsidó összefogás csatornáin keresztül. Ugyanis kinek ne lenne gyanús, hogy pontatlanságai, nevetségessé állításai az ő elfogultságukat tükrözik.

A bírálatok egy része mégis elkerülhető lett volna, ha a kormánytényező pártállástól függetlenül konzultálnak a szakértőkkel. De részint engedték magukat belesodródni az önmagát makacsul tartó, de felszámolandó álláspontba, hogy a történelem velük kezdődik, másrészt nem épültek még ki a csatornák a nemzeti szellemi erő bevonására; a nemzeti konzultáció beindult, de nem vált folyamatossá. Helyes volt az új alkotmány kidolgozása, ám ez **többéves össznémeti feladat**, amibe be kellett volna vonni a nemzet teljes szellemi kapacitását, hiszen sorunkat hosszú évtizedekre meghatározza. Szervesebb kapcsolatban kellene állnia ezeréves alkotmányos rendünkkel. Ez még pótolható, ugyanúgy, mint a föld, a vízkincs és még meglévő értékeink alkotmányos védelme. Abban ugyanis nem lehet vita, hogy a gyakorlat által megkövetelt módosításokat végre kell hajtani, de ezeket össze kellene gyűjteni, egyszerre elvégezni, nem pedig folyamatos támadási frontot nyitni a politikai ellenfeleknek, akik azzal a váddal állnak elő, hogy a hatalom bebetonozása a cél, s ellentámadásaikhoz mindig mozgósítanak külföldi erőket is.

Méltatandó, hogy a Fidesz-KDNP kormány néhány szociális kérdésben teszi a dolgát az állampolgárok javát szolgáló intézkedéseivel, de a saját árnyékát ő sem ugorhatja át. A „baloldali” MSZP és az SZDSZ utódpartjai a vadkapitalizmust sírják vissza, míg a Fidesz-KDNP a szociális piacgazdaság felé vonzódik. A társadalmi rendszer ugyanaz, a kapitalizmus, de a két változat között vannak nem lényegtelen különbségek. **A Fidesz-KDNP a nagy hazai és külföldi nyomás ellenére ki meri mondani: szuverenitásunk követelménye, hogy sajátunk maradjon földünk, vízkincünk, energiaforrásaink és valutánk.** Más kérdés, hogy ennek biztosítására tőkés keretek között korlátozottak az esélyei, mivelhogy az ország lehetőségei eleve behatároltak.

Azt is tudomásul kell vennünk, hogy a mostanában nem emlegetett, de létező osztálykorlátok is kötik. Minden, ami nemzeti, fontos, de a napi politikában azokat kellene érezhetőbben támogatni, akik bérből és fizetésből élnek, nem pedig lopott vagyonnak kamatoztatásából. A tőke és a munka ellentéte ma is élő, amire kevesen mernek rámutatni, mert ez már szélsőségnek minősül. A tőke ellen csak magyarként nem lehet harcolni;

egyéb társadalmpolitikai szempontokat is érvényesíteni kell.

Am eszköztelenül nem lehet harcolni sem. Akadályoznak is bennünket eszközök létrehozásában. A rendteremtés elősegítésre jelentkező becsületes hazafiak által **társadalmi szükség-szerűségeként** létrehozott fegyvertelen **Magyar Gárda** elítélése és korlátozása, s eközben a cigány gárda képzése és a zsidó Tett és Védelem elnézése, sőt pénzlelés baljós sejtelmeket szül. **A nép rendteremtő akarata a kormányt kívánja erősíteni!** Aki erről nemcsak lemond, hanem korlátozza, sőt tiltja, önmaga ellen dolgozik, nem a nép akaratával azonosul, hanem idegenekével. Reméljük, ez az álláspont késlekedés nélkül és gyökerelesen módosul, ha jól értelmezzük Orbán Viktor október 23-i felszólítását: „Nem hihetitek, hogy a kormányotok nélkületek és helyettetek megnyeri a küzdelmet, nem hagyhatjátok a munkát egyszerűen a kormányra vagy a pártokra. ... Szerveződjetek, jelentkeztek és csatlakozzatok!”

Az sem mindegy, hogyan használjuk meglévő eszközöket. Nem lelkesítő, hogy nemzeti érdekeink radikális védelme helyett áldozatok árán visszafizetjük a többször kifizetett adósságunkat. Pénzügyileg nem tűnik előnyösnek, hogy a fillérékért privatizált virágzó nagyvállalatokat lerongálódott állapotban drága pénzért visszavásároljuk, hiszen ez kétszeres kizsákmányolás. A nemzeti érdekeink, szociális célok, jövőnk szempontjából azonban mégis lehet értelme, ha erősíti az ország önállóságát.

Eléggé elterjedt vélemény, hogy a kormány nagyobb védelmet biztosíthatott volna a magyar földnek, hiszen létkérdéseink létkérdése. Ezért **kizárólag** a nemzeti érdekeket kellett volna követni, s elvetni minden más érdeket, legyen szó mégoly befolyásos hangadóról is. Tudva azt is, hogy külföldiek is mennyire áhítoznak a magyar földre, nem kiskapukat, egyetlen rést sem szabad lett volna hagyni a földtörvényen. Különösen azt látva, hogy a bolgár parlament, a saját kormányra javaslatot leszavazva, 2020-ig meghosszabbította a moratóriumot, azaz tiltja **minden** külföldinek (az EU-tagoknak is) a földvásárlást.

A Hajdú-Bét károsultjainak a kártérítése ellen sem lehet kifogás, ellenkezőleg, a kormány javára kell írunk. Am annál inkább kifogásolható, hogy a károsultak pénzéből is fizetik, s nem a Wallist, vagy Bajnait kényszerítik rá. Miért nem őket terhelik? Ha pedig jogilag képtelenek (Képtelenek lennének valóban?) megfogni őket, akkor a hírközlésben miért bősztik a közvéleményt? Hasonló természetű kérdés a devizahitel; ha a bankok hibáztak, miért nem ők fedezik a teljes rendezést, hanem a kormány is a mi, azaz a károsultak pénzéből? A csaláson nem a hitelre rábeszél magyarak nyertek, hanem a bankok. A bankok pedig **kiknek** a kezében vannak? ők ismét megússzák, és ismét kormányzati segédlettel?

Egyik-másik választási ellenfélnek nem is a politikai szinten, hanem börtönben lenne a helye. Mert **kik** nyertek azzal, hogy Gyurcsány, Demszky és mások üzemeit hagyták elavulni, vagy semmi jót nem ígérő bírósági huzavonába torkolltatják. **Kik** nyertek és **kik** veszítettek azzal, hogy **a beígért elszámoltatás, sőt még a visszaélések leleplezése sem történt meg.** Az pedig fordított rasszizmus, ha cigány áldozatok rokonainak az állam kárpótlást fizet, ami a cigányok által meggyilkolt magyarok esetében fel sem merül. Az Országgyűlés a tárgysorozatba vételét is elutasította a javaslatnak, hogy Olaszliszkan (szégyentelenül még itt is zsidó sivatófalat akarnak felhúzni) a cigányok által meglinccselt Szögi Lajos családjának a bíróság által jogerősen megítélt kártérítést a költségvetés állja, mivel a bebörtönzött tettesek képtelenek kifizetni. Szögi Lajos családja nem érdemelt kárpótlást, mert ő „csak” egy magyar volt? Hasonló balhit érződött ki a Mindenszentek és a Halottak napján elhangzott megemlékezésekből, amelyek a cigány áldozatokról szóltak, de az általuk meggyilkolt sokkal több magyar áldozatért nem szólt a harang, s mégis azokat nevezik szélsőségeseknek, akik ezt szavá merik tenni.

Nem fogadható el, hogy a kettős mérce ellen szavakban hadakozó kormány a gyakorlatban különbséget tegyen az áldozatok között. Ilyen értelemben érthetetlenek a titkosítások is. **Miért titkolják a választók előtt a bűnösök neveit és tetteiket?** Megtévesztő hatással lehet az állampolgári magatartásra. Titkosítások nélkül a kormány is jobban vedheti álláspontját és önmagát. A népek és a kormányoknak egyaránt tisztán kell látnia, hogy hatékonyan támogathassák egymást. **Az ország szemében mindez sokkal nagyobb kérdőjel, mint gondolná.** Ezért hallani egyre több olyan – sokunknak fájó – véleményt, hogy a Fidesz-KDNP egyes kérdésben majdnem úgy beszél, mint a Jobbik, de, majdnem úgy intézkedik, mint az MSZP, illetve az SZDSZ és utódpartjai tennék.

Akad hát objektív ellentmondás bőven, de sok szubjektív kérdőjel is ágaskodik. A kialakult helyzetben és erőviszonyok között, tőkés társadalmi rendszerben, a kormány ma ennyit tehet, **pontosabban, ennyit mer tenni. Reméljük, az október 23-i béke-menet szelleme és ereje felbátorítja.**

* A szerző nyugalmazott nagykövet, köziró.

(Megjelent a **KAPU folyóirat** 2013/11-12 számának mellékleteként)
Forrás: http://magyarmegmaradasert.hu/

(folytatása következő lapszámunkban!)